

1993.

ஓக்டப்ரம்-1

கால ஓக்டப்ரம்-1

இதயாழி - 1

மனைவருடு விஜயன்

Appropriate Technology Services
121, POINT PEACE ROAD
NALLUR, JAFFNA
No. _____

வெளியீட்டுப் பிரிவு,
தமிழ்ம் விடுதலைப் புலிகள்,
தமிழ்ம்.

‘ இதயழகி - 1 ’	—	மணலாறு விஜயன்
வெளியீடு	—	வெளியீட்டுப் பிரிவு, தமிழ்மை விடுதலைப் புலிகள், தமிழ்மை.
முதற்பதிப்பு	—	ஆவணி 1993
முன் அட்டை ஒவியம்	—	தயா
அண்பளிப்பு	—	ரூபா 25/-

பதிப்புரை

இதயநுமி - 1

அரசியல் - இராணுவ ரீதியில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்றுவிட்ட புலிகளின் ஒரு போர் நடவடிக்கைதான் இது. புலிகள் இயக்கம் பெற்றுவரும் போர்த்திறனின் ஒரு படிவளர்ச்சியை இத்தாக்குதல் நடவடிக்கை தெளிவாகக் காட்டியுள்ளது. அத்துடன் 'பத்தாண்டுப் போரின்' முடிவைக் குறிக்கும் போர்ப்பறையாகவும் அம்முகாம் தகர்ப்பு அமைந்திருந்தது.

எழுபதித்திரும் மேற்பட்ட படைவீரர்களையும் ஜந்துகோடி ரூபா பெறுமதியான படைக்கலன்களை யும் பற்கொடுத்து விட்டோம் என்ற செய்தி கொடுத்த அதிர்ச்சியிலும் பார்க்க, சிங்கள ஆட்சியாளர்களுக்கு அது நடந்த இடம், மேலும் அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது.

மணலாறு, வட - தென் பிராந்தி யங்களை இணைக்கும் மைய நிலம் மட்டுமல்ல; தமிழீழத் தேசத் தின் இதயமும் அதுதான். மணலாற்றை முழுமையாக ஆக்கிரமித்து, தமிழரின் தாயகத்தைத் துண்டாடி, விடுதலைப் போராட்டத்தின் அடிப்படையேயே நொருக்குவது சிங்கள ஆடசியாளர்களின் மூல இலக்கு.

சிங்கள ஆடசியாளர்களின் நோக்கத்தின் மீது, அதை அடைய அவர்கள் வகுத்த போர்முறைத் திட்டத் தின் மீது, அப்போர்முறைத் திட்டத்தின்மூலம் அவர்கள் வெற்றிபெற்று வருவதாகக் கருதிய நம்பிக்கை மீது விழுந்த முதலாவது பேரடி, ‘இதயழுமி - 1’ இராணுவ நடவடிக்கை.

இதன் ஒருமாத நினைவு நாளை வெற்றிவிழாவாகக் கொண்டாடும் இன்றைய நாளில் [25.08.1993] இச் சிறுநால் வெளிவருவது பொருத்தமாக இருக்கும். ‘இதயழுமி - 1’ இராணுவ நடவடிக்கைபற்றியதும் அதில் வீரச்சாவடைந்த மாவீரர்களது சிறுகுறிப்புகளைக் கொண்டதுமான இச் சிறுநாலை, மூல்லைத்தீவு மாவட்ட துணைப்படை வீரர்களுள் ஒருவரான ‘மணலாறு விஜயன்’ அவர்கள் எழுதியுள்ளார். ஏற்கெனவே வெளிவந்த, மணலாற்றின் பகுதிகள் பற்றிய பல தகவல்களைக்கொண்ட ‘மணலாறு’ எனும் நாலை யும் இவரே எழுதியுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வெளியீட்டுப் பிரிவு,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
தமிழீழம்.

'இதயபூமி - 1'

மணலாற்றில் புலிகளின் சீறப்பு நடவடிக்கை

வட - தென்தமிழ்முத்தை
இணைக்கின்ற பூமி மணலாறு.

இந்திய வல்லாதிக்கப் பசிக்கு
எம் விடுதலைப்போர் இரையாகிப்
போய்விடாமல் காத்த பூமி.

தீர்க்கமும், தியாகமும், வீரமும்,
விவேகமும் நிறைந்த தலைவனை
தமிழ்மக்களுக்காய் காத்துத்தந்த
பூமி.

புதிய பல படையணிகளை
வளர்த்தெடுக்கத் தளமாக அமைந்த
பூமி.

தமிழ்மீ
சாதனைகள் பலபடைக்க களம்
தந்த பூமி.

தென் தமிழீழப் போருக்கு உயிர்
கொடுக்கும் ஊடகமாய் அமைந்த
பூமி.

கடல்வளமும், நிலவளமும், வன
வளமும் நிறைந்த பூமி.

மொத்தத்தில் களம், தளம்,
வளம் நிறைந்த மணலாறு தமிழ்முத்தின் இதயபூமி என்பதை
எவரும் மறுக்கமுடியாது.

இதயத்தில் கால்பதிக்க நினைத்த
எதிரிக்குத் தகுந்த பாடம் புகட்
டிய எம்வீரர்களின் நடவடிக்கைக்கு,
'இதயபூமி' எனப் பெயரிட்டது
மிகப் பொருத்தமானதே.

ஏறக்குறைய ஏழைமைல் பிர
தேசத்தை இராணுவத்தின் பிடியில்

விருந்து விடுவித்து, துடைத்துத் துப்புரவாக்கிய இந்த அதிரடி நடவடிக்கையில் நிலைநாட்டப் பட்ட சாதனைகள், படிப்பினைகள், நெஞ்சில் ஆழப்பதிந்த தியாக நினைவுகள், மனங்கொண்டநிறைவுகள் மிகப்பல.

சாதனை, படிப்பினை, நிறைவு, நினைவு அனைத்தும் நிறைந்த ‘இதயபூரி’ நடவடிக்கை, தமிழ்மீது விடுதலைப்போரின் புதிய வரலாற்றுப் பதிவு.

மண்கிண்டி (ஜானகபுர) இராணுவமுகாமும், அதனருகே அமைந்த இரண்டு இராணுவ யினி முகாம் கரும், இவற்றைச் சூழ திட்ட யிட்டு அமைக்கப்பட்ட ஆயுதம் தரித்த சிங்கள ஊர்காவல் படையின் நிலைகரும் முப்பதே நிமிடங்களில் துடைத்துத் துப்புரவாக்கப்பட்டன.

இப்பணியில் விடுதலைப் புவிகளோடு, அவ்வமைப்பின் பிரிவான-விசேட பயிற்சி பெற்ற- துணைப் படை வீரர்களும் கலந்துகொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மண்கிண்டி மலை

கொக்குத்தொடுவாய்க் கிராமத் திலிருந்து முந்திரிகைக்குளம் நோக்கி

செல்லும் வீதியின் மையத்தில் அமைந்துள்ளது இம்மலை.

வட - தென் தமிழ்மத்தை கூறு போட இவ்வீதியில் இராணுவ வேலியை அமைத்துக்கொண்டது இலங்கையரசு. இந்த இராணுவ வேலி அறுந்துவிடாமலிருக்க, மன்சின்டிமலையில் மிகப்பெரியதொரு இராணுவ முகாமை அமைத்துக் கொண்டது.

இராணுவ முகாமைச்சூழ திட்ட மிட்ட சிங்களக்குடியேற்றத்தையும் அது அமைத்துக்கொள்ளத் தவற வில்லை. அதுமட்டுமல்ல, ‘ஜானகபுர’ என சிங்களப் பெயரையும் அதற்குச் சூட்டிக்கொண்டது.

முந்திரிகைக்குள இராணுவ முகாம், சாம்பான்குள இராணுவ முகாம், மண்கிண்டி இராணுவ முகாம், கோட்டக்கேணி இராணுவ முகாம், கொக்குத்தொடுவாய் இராணுவ முகாம் என வரிசையாக அமைக்கப்பட்ட முகாம் களினிடையே, பல தொடர் பாதுகாப்புக் காவலர்ன்சுகளையும் அமைத்துக்கொண்டது.

மூன்றே ஆண்டுகளில் மிகவேக மாக மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இவை.

கொக்குத்தொடுவாய், கோட்டக்கேணி இராணுவத்தினருக்கு உதவி

No.

வழங்கும் முக்கிய தளமாக மன்னின்டி இராணுவ முகாமையந்தது மட்டுமல்ல, மனலாற்றின் ஏனைய தமிழ்க் கிராமங்கள்மீது ஏறிகணைகள் வீசும் தளமாகவும் இதனை மாற்றிக்கொண்டனர். இதே இராணுவ முகாமில் இருந்தே சில திட்ட மிட்ட இராணுவ நடவடிக்கைகள் மனலாற்றில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இத்தகைய பலமான ஒரு இராணுவத் தடுப்பு வேலியால் புளிகள் வட தமிழ்முத்திலிருந்து தென் தமிழ்முத்துக்கு நகர்வதையும், தென் தமிழ்முத்திலிருந்து வட தமிழ்முத்துக்குள் நகர்வதையும் தடுத்து விடலாமென, இலங்கையரசின் தலைமையும் படைத்தலைமைகளும் தப்புக்கணக்குப் போட்டுக்கொண்டனர்.

கொக்குத்தொடுவாய், கொக்கிளாய்ப் பிரதேசத்திலும் தென்ன மரவாடி பிரதேசத்திலும் தன் சுய விருப்பிற்கேற்ப சூடியேற்றங்களை அமைத்துக்கொள்ள, இந்த இராணுவ முகாம்களை அரசு பயன்படுத்திக்கொண்டது.

தமிழ்மீது இலக்கைத் துண்டிக்க மட்டுமன்றி, மனலாற்று கடல், நில, வன வளங்களைக் கபளீகரம் செய்யவும் இம் முகாம்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முனைந்தது. இச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக அளம்பில் கிராமத்தைப் பாரிய

இராணுவ முகாமாக மாற்றினர். ஆனால் அம்முகாமைத் தொடர்ந்து தக்கவைத்துக்கொள்ள முடியாமல் பின்வாங்கிச் சென்றனர்.

நாயாற்றுப் பகுதியில் கடல்வழி யால் பல முறை தரையிறங்க முயற்சி செய்து தோல்வி கண்டனர். இவையெல்லாம் மனலாற்றின் கடல் வளத்தினை தன்வசமாக்க நினைத்துத் தோற்றுப்போன வரலாற்றுப் பாடங்கள்.

மனலாற்றுக்கேயுரிய வனவளத்தையும், அங்கு அமைந்திருக்கும் புலிகளின் பலம்மிக்க படைத்தளங்களையும் கைப்பற்றும் நோக்கில் ஹயசேன், மின்னல், ஹயபார (சிக்சர்) என்ற பெயர் சூடி மிகப் பெரும் இராணுவ நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, அவ்வப்போது முறையான தோல்விகளைச் சந்தித்து, நவீன பீரங்கிகளைக் கூட பறிகொடுத்து ஒடியதை அவர்கள் மறக்க மாட்டார்கள்.

இவை எல்லாம் கடந்தகாலத்தில் சிங்கள அரசின் தலைமையும், இராணுவத் தலைமைகளும் கற்றுக் கொண்ட கசப்பான உண்மைகள். இந்தக் கசப்பான நடவடிக்கைகளின் போதெல்லாம், மன்கிண்டி இராணுவ முகாமைப் பெரிதும் பயன்படுத்திக்கொண்டனர். மொத்தத் தில.....

மன்னாற்றிலிருந்து தமிழ் மக்களை வெளியேற்றுவதற்கும்-

வட - தென் தமிழ்மத்தைக் கூறு போடுவதற்கும்-

திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களை அமைத்துக்கொள்வதற்கும்-

கடல், வன வளங்களை சுருட்டுக்கொள்வதற்கும்.

கொக்குத்தொடுவாய், கோட்டக் கேளி, சாம்பான்குள இராணுவ முகாம்களைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதற்கும்-

விடுதலைப் புலிகளின் பலம்பிக்க காட்டுத்தளங்களைத் தாக்கி அழிக்கும் முயற்சிக்கும்- மன்கி ண்டி இராணுவ முகாமை பெரிதும் பயன்படுத்திவந்தனர்.

சிங்கள தேசத்தின் சிந்தனையும் செயலும் 'இதயழுமி - 1' நடவடிக்கையினால் சிதறடிக்கப்பட்டுள்ளமை மறைக்கமுடியாத உண்மை.

'இதயழுமி-1' தாக்குதலின் உணர்வாலைகள்

1983 ஆம் ஆண்டு யூலைத் திங்கள் 23ஆம் நாள், திருநெல்வேலி

யில் நடைபெற்ற இராணுவத்தின் மீதான வெற்றிகரத்தாக்குதல், உலகின் கவனத்தினை தமிழ்மீது தலைப் புலிகளின் இலட்சியப் போரில் திசைதிருப்பியது.

1987ஆம் ஆண்டு யூலைத் திங்கள் 5ஆம் நாள், மில்லரின் கரும்புவித் தாக்குதலில், இலங்கைப்படையூம், அரசும் கதிகலங்கி இந்தியாவின் காலடியில் விழுந்தன.

பலம் மிக்க இந்தியப்படையை எதிர்த்துநின்று விடுதலைப்போரின் உறுதியை நிலைநிறுத்தியபோது, உலகம் வியந்து நின்றது. அமெரிக்காவுக்கொரு வியட்நாம், ரஷ்யாவுக்கொரு ஆப்கானிஸ்தான், இந்தியாவுக்கொரு தமிழ்மீதும் பாடமாய் அமைந்ததென, இந்தியாவின் தோல்வியை 'வெரித் தாஸ்' போன்ற வெளிநாட்டு வாணொலி கள் கணிப்பிட்டன.

முற்றுகைக்குள்ளாக்கப்பட்டு கொக்காவில், கொண்டச்சி, கோட்டை, மாங்குளம் இராணுவ முகாம்கள் கைப்பற்றப்பட்டபோது தமிழ்மீது தின்மீதும், விடுதலைப் புலிகள்மீதும் மீண்டுமொரு முறை கவனம் திசைதிருப்பபட்டது.

ஆனையிறவுச் சமர், "இலங்கைத் தீவில் இரண்டு இராணுவங்கள்" என்ற கருத்தை விடைத்தது. அதிரடி

மூலம் முப்பது நிமிடங்களில், கேந் திரமுக்கியத்துவம் மிக்க மண்கிண்டி இராணுவமுகாம் தகர்க்கப்பட்ட மை, உலகப் பத்திரிகைகள்-வானொலிகள் கவனத்தை ஈர்த்தது மட்டுமன்றி, மீண்டும் உலக உதவி யினை நாடும் நிலைக்கு இலங்கையரசைத் தள்ளியுமள்ளது.

“விடுதலைப் புலிகள் பலவின மடைந்துள்ளதாலேயே போர் நிறுத்தம்- பேச்சுவார்த்தை என்பவற்றை நாடியுள்ளனர்” என்ற இலங்கையரசின் கனவு, இதயழூமி - 1 நடவடிக்கையால் கலைந்துபோயுள்ளது.

“வடக்குக் கிழக்கை சிங்களக் குடியேற்றமூலம் இராணுவ முகாம் களின்மூலம் துண்டித்துவிட முடியும்” என்ற, இராணுவத்தின் தும் அரசின் தும் எண்ணம் சிதறாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

இராணுவத்தை நம்பி சிங்களமக்கள் குடியேற்ற நிலைகளில் குடியேற மறுத்து, இடம் பெயர்ந்து ஒடும் நிலை தோற்றம் பெற்றுள்ளது.

கற்புரமும், ‘பற்றறி’யும், பெற்றோலும் புலிகளின் விடுதலைப் போராட்டத்தை நிலவடையச் செய்யவில்லை; பொருளாதாரத் தடையால் விடுதலைப் போராட்டத்தை நிலவடையச் செய்யலா

மென்ற தப்பான முடிவு சிதைக்கப்பட்டுள்ளது.

கனரக ஆயுதங்கள் எண்ணற்ற வகையில் பறிகொடுக்கப்பட்டதால், இராணுவப் பாதுகாப்புக்கு அச்சருத்தல் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இராணுவ முகாம்களும், கனரக ஆயுதங்களின் பாதுகாப்பும் கேள்விக்குறியாகிவிட்டதுடன், கேவிக்குரியதாயும் அமைந்துவிட்டது.

அரசுத்தலைமை, கூட்டுப்படைத் தலைமை, இராணுவத் தளபதிகளிடையே விசனங்களும் முரண்பாடுகளும் முளைவிட்டுள்ளன.

மணலாற்றுக் காட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஏழு இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு, மண்ணின்டி இராணுவமுகாம் கட்டளைத் தலைமையகமாகப்பயன்படுத்தப்பட்டது, அதனால் அனைத்து இராணுவத் தளபதிகளும் கால்மிதித்த தளம். இத்தளமேசிதைக்கப்பட்டமை. இராணுவத் தளபதிகளினதும் சிப்பாய்களினதும் உறுதியைக் குலைத்துள்ளது. மாராக, விடுதலைப்புவிகளின் வேகமும் உறுதியும் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன.

உலகப் பத்திரிகைகளும் செய்தித் தாபனங்களும் தொடர்ச்சியாக இத்தாக்குதல் பற்றியும், விடுதலைப்

புலிகளின் உண்மை வளர்ச்சி பற்றியும் செய்தி வெளியிட்டுக்கொண் டிருப்பதும், உயர்மட்ட இராணுவக் குழுவொன்று இத்தாக்குதல் பற்றி ஆராய் உடனடியாக நியமிக்கப் பட்டதும், இலங்கை ஜனாதிபதி இராணுவத் தளபதி கள் மீது ஆவேசம்கொண்டு பாய்ந்ததும். மாதங்கள் ஒன்றாகியும் அவர்கள் குழப்பத்திலிருந்து விடுபடாமல் இத் தாக்குதல் பற்றியே ஆராய்வதும் ‘இதயழுமி - 1’ தாக்குதலின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் உணர்வைகளும், உண்மை களுமாகும்.

துணைப் படையின் முன்றாண்டு வளர்ச்சியில்...

1984 ஆம் ஆண்டு மார்க் கமித்திங்கள் 21ஆம் நாள், மூல்லை மாவட்டத்தின் மணலாற் றப்பிரதேசத்தை, தடைப்பிரதேச மென் சிங்கள அரசு பிரகடனம் செய்தது. அன்று வெளியேற்றப் பட்ட மக்கள் இன்றுவரை மீனக் குடியமர்த்தப்படவில்லை. மாறாக சிங்கள மக்களை அப்பிரதேசத் தில் ஆயுததாரிகளாய் குடியமர்த்தி வருகின்றது.

இடம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கென வந்த - வருகின்ற - வெளி நாட்டு உதவிகளை, இப்பிரதேசத் தில் குடியமர்த்திய சிங்கள மக்களுக்கு வழங்கிவருகின்றது.

மூல்லை ப்பட்டினக் கிராமங்களின் மக்கள்மூல்லைத்தீவு இராணுவ நடவடிக்கையின் போது வெளியேற்றப்பட்டனர். மூன்று ஆண்டுகளாகியும் அந்த மக்கள் நிலைப்பற்றி, சிங்கள அரசு சிந்திக்கவில்லை. எதிர் மாறாக மூல்லை மணலாற்றுப் பிரதேசத்தில் மக்களின் வீடுகள், கல் விக்கூடங்கள், வழிபாட்டிடங்கள், மருத்துவமனைகள் என்பன வாண்படைக் குண்டுவீச்சுக்கு இலக்காக கப்பட்டன.

தொடர்ச்சியாக இம்மன்னின் மக்களுக்கு சிங்கள அரசால் இழைக் கப்பட்ட கொடுமை களின் வெடிப்பே, துணைப்படை. தமிழைத் தாமே காத்து, தமதுமன்னில் சுதந்திரமாகவாழி, 1990 இன் ஆரம்பத்தில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் துணை அமைப்பாக, துணைப்படை தோற்றம் பெற்றது.

மூல்லை மணலாற்றுப்பிரதேச கிராமமக்கள் அனைவரும் இப்படையினில் இணைந்துகொண்டனர்.

ஒருசில கிராமங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய கிராம மக்கள், விடுதலைப்

புலிகளின் துணையோடு அவர்தம் மண்ணில் மீண்டும் குடியமர்த்தப் பட்டனர். தம்மைத்தாமே தற்காத் துக்கொள்ளும் பயிற்சியோடு, வேட்டைத் துப்பாக்கியணியாகத் துணைப்படை எழுச்சி பெற்றது.

1991 ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில், துணைப்படை இரண்டாம் கட்ட வளர்ச்சியை எட்டியது. விசேட பயிற்சிபெற்று 303 ரக துப்பாக்கியணியாக மாற்றம்பெற்றது. 1993 இன் ஆரம்பகாலம்வரை. மூலமை மண்ணாற்றுப்பிரதேசங்களில் சிங்கள இராணுவம் மேற்கொண்ட பாரிய நடவடிக்கைகளை விடுதலைப் புலிகள் முறியடித்தபோது, புலிகளின் தாக்குதல்ணிக்குப் பலவழிகளில் துணை நின்றனர்.

இன்றுவரை மூன்று துணைப்படை வீரர்கள் மாவீரர் துயிலும் இல்லத்தில் பூசிக்கப்படும் கல்லறைகளாயினர்.

1993 ஆம் ஆண்டு ஆணி மாதம், துணைப்படை மூன்றாம் கட்ட வளர்ச்சியினை எட்டியது பயிற்சியிலும், ஆயுதப் பயன்பாட்டிலும் மாறுபட்ட வளர்ச்சிநிலை கண்டது. விசேட அதிரடிப் பயிற்சி பெற்று, கனரக இயந்திரத் துப்பாக்கியணியாய் நிமிர்ந்து நிற்கிறது.

தமிழீழ மக்களின் மனதில் நம் பிக்கை ஒளி ஏற்படுத்தியதும், சிங்கள அரசையும் இராணுவத் தளபதிகளையும் நிலைதடுமாற வைத்ததுமான ‘இதயழுமி-1’ என்னும் விடுதலைப் புலிகளின் சிறப்பு நடவடிக்கையில், மூலமைவட்ட துணைப்படையணிகள் நேரடியாகக் களத்தில் நின்று உதவி புரிந்தன.

விடுதலைப் போராட்ட வரலாற் றில் இது ஒரு புதிய திருப்புமுனையாகும். இது மட்டுமல்ல, மக்கள் தம் மண்ணை மீட்டுவிடமுடியுமென்ற நம்பிக்கையின் தொடக்கமும்கூட. அன்று - சென்ற ஆண்டுகளில்- உயிரை பிச்சையெனக் கையேந்தி யும் உயிர் பறிக்கப்பட்டது. இன்று அந்நிலைமாறி, “பகவனே! உனது உயிரில் ஆசையிருந்தால் எங்கள் மண்ணில் காலமிதிக்காதே” என்ற நிலையில், மூலமைவட்ட மக்கள் களத்திலும் எல்லையிலும் ஆயுதத்துடன், சொந்த மண்ணைக் காத்து நிற்கின்றனர்.

கைத்திருளி விடுதலை

இதயழுமி-1 நடவடிக்கையின் போது திசைமாறி, திகைத்து தஞ்

சமடைந்த சிங்கள மக்கள் ஏழு பேரை விடுதலைப் புலிகள் எந்த வித நிபந்தனையுமின்றி விடுதலை செய்தனர். தென்னிலங்கைப் பத்தி ரிகைகள் இவ்விடுதலைபற்றி ஆச்சரியத்தோடு கருத்து வெளியிட்டன. ஆனால், இதில் ஆச்சரியப் படுவதற்கு எதுவுமேயில்லை.

எதுமறியாத ஏழைச் சிங்கள மக்களுக்கு ஆசைகாட்டி, தமிழர்கள் உங்களுக்கு எதிரானவர்களென்ற தவறான கருத்தைத் திணித்து, ஆயுததாரிகளாய் மனவாற்றில் குடியேற்றியது இலங்கையரசு.

இனவாத அரசியல் வெற்றிக்கும், இனவழிப்பு இராணுவம் காம்களின் பாதுகாப்பிற்கும் இவர்கள் கவசங்களாக்கப்பட்டனர்.

ஆயுதமேந்திய குடியேற்றவாசிகளென்ற அடிப்படையில், புலிகள் இவர்களைக் கொன்றுபோட்டிருக்க முடியும். ஆனால் இதை ஏன் அவர்கள் செய்யவில்லை; கைதுகளாக இவர்களை ஏன் தடுத்து வைக்கவில்லை என்கின்ற உண்மைகளை, அனைவரும் உணரவேண்டும்.

ஆசைகாட்டி, ஏமாற்றிக் கொண்டுவந்து குடியமர்த்தப்பட்டவர்கள் இவர்கள். அது மட்டுமன்றி தம் இராணுவத்தில் நம்பிக்கை இழந்து, தம்மைக் கைவிட்டு ஓடிய அவர்களின் கோழைத்தனத்தைக் கண்டு, இதுவரை தம்மை ஏமாற்றி குடியமர்த்தி வொத்திருந்து உண்மையை உணர்ந்து புலிகளிடம் தஞ்சமடைந்தவர்கள், இவர்கள்.

பொதுமக்களைக் கொல்வது புலிகளின் இலக்கல்ல. அது மட்டுமன்றி, தஞ்சமடைந்தவர்களைக் காத்து கொரவிப்பதுதான் தமிழனின் வீரப்பண்பு. சிங்கள மக்கள் எங்களின் எதிரிகளல்ல. அவர்களை என்றும் நாம் நேசிக்கின்றோம். இந்தக் கொள்கையின் நிலைப்பாட்டிலேயே நந்தசிறி, நந்தசிறிகுஸ் தமயந்தி, நந்தசிறி திணேசுசிங்க, யந்துலாங்கனி, குராசேன விமலாவதி, சிந்தக ஜெமதாக, சமான் ஆகிய ஏழுபேரும் விடுதலைசெய்யப்பட்டனர்.

இந்த உண்மை நிலையினை சிங்கள மக்கள் உணர்வதுமட்டுமல்ல, தென்னிலங்கைப் பத்திரிகைகளும் இக்கருத்தைமக்களுக்குப் புரியவைக்கும் வகையில் எழுதவேண்டும். இவ்வேழுபேரின் விடுதலை இவ்வன்மையினையே கட்டிந்திருக்கிறது,

‘இதயழும் - 1’ தாக்குதலின் வெற்றிக்கு உயிர்தந்த பதின்மர்

மணலாறு, அப்பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களுக்கு மட்டும் சொந்தமல்ல. தமிழ்முத்தின் எத்திசையில் இருப்பவர்களுக்கும் அந்தமன் சொந்தமன் எம் வீரகாவியத்தின் தலைவனைக் காத்துத்தந்த பூமி அது. இந்த உண்மை எம் வீரர்கள் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளதும், தலைவன் எமது மன ணில் கொண்ட தளராத பற்றும், அவனது வளர்ப்புக்களின் அயராத கடின பயிற்சியும், நிறைவாகும் வரை மறைவாக இருக்கும் விவேகமும் இதயழுமி நடவடிக்கையின் வெற்றிக்கு வழிசமைத்தவைகளாகும். இந்த வெற்றி வரலாற்றோடும், இதயத்தோடும், இதயழுமி யோடும் இரண்டாக்க கலந்துபோன வர்கள் தான்,

லெப். திருமலைநம்பி

லெப். திருமலைநம்பி

(பெர்னாண்டோ)

லெப். நக்கிரண் (செந்தூரன்)

லெப். காந்தி (அழகப்பன்)

லெப். விமலன் (வில்லவன்)

2ஆம் லெப். புகழரசன்

லெப். ஈழவேந்தன்

லெப். குயிலன்

லெப். வாசன்

லெப். விக்ரம்

2 ஆம் லெப். சியாமணி.

ஹயசேன், மின்னல், சிக்சர், செவண்பவர் என்றெல்லாம் மன லாற்றில் இராணுவம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளை முறியடித்தபோது எம்மோடு துணை நின்ற திருமலைநம்பியே! உன்மலைபோன்ற வீரத்தை நாம் மறந்துவிடமுடியுமா.....?

மணலாறு தமிழ்முத்தின் ‘இதயம்’ என்பதை உன் இதயத்தில் பதித்து செயல்புரிந்த வீரனே! நீ பிறந்த

மண் கொழும்புத்துறையா மண்
லாறா என்று தடுமாறவைத்த
வனே! உன் உணர்வுகளை, உன்
நினைவுகளை இலகுவில் அழித்து
விட முடியுமா.....?

சண்டைக்குச் செல்லும் போதெல்
லாம், “ மச்சான் நான் இந் தச்
சண்டையில் செத்திடுவன்; நான்
சண்டைபிடிச்சு செத்த முழு விப
ரத்தையும் வீட்டிலபோய் மறக்
காமல் சொல்லிப்போடு” என்று
கேட்பாய்.

பொறுப்பாளனென்பதை மறந்து
தோழமையோடு பழகினாய். போர்
வாழ்வில் உண்ணுடன் வாழ்ந்த
கால நினைவுகள் எண்ணில். அவற்
றில் சிலவற்றைமட்டுமே நினைத்
துப்பார்க்கும் சக்தி எனக்குண்டு.
என் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டவன்
நீ. அதனால்தான் என்னை முந்தி
சாதனை வரிகளில் பிறந்து நிற்கிறாய்.

மண்கிண்டிமுகாம் தகர்ப்புக்காகச்
செல்லும்போது எம்மையெல்லாம்
‘வீடியோ’ படம் எடுத்ததும், அப்
போது நீ சொன்னதையும் நினைத்
துப்பார்க்கிறேன்.

‘வீடியோ’ கமெரா உன்னை
நோக்கித் திரும்பியபோதெல்லாம்
எழுந்து, எல்லோருக்கும் முன்னே
வந்து நின்றாய். “ ஏன் மச்சான்

எழுப்பி முன்னுக்குப்
போய் நிற்கிறாய்’ என்று கேட்டேன்.

“நான் இந்தச் சண்டையில் செத்
தால் அண்ணன் என்னை அடிக்
கடி போட்டுப் பாப்பாரில்
லையா?” என்று, பதில் சொன்னாய். தலைவன் உன் கடைசி
வீரத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்று
தீர்மானித்துத்தான் இதைச் சொன்னாயோ.....?

நீ எழுந்ததும், இருந்ததும்,
விழுந்ததும் இன்னும் என் மனத்
திரையில்

லெப். நக்கிரைன்

நக்கிரைா! நீ பிறந்த பழுகாமத்
துக்கு வழு ஏற்படக்கூடாதென
நினைத்த மறவனே! கடைசி நியிடம்
வரை உனக்கிருந்த மனக்குறையை
வரிகளாக்கி, தமிழ் மக்களின் முன் வைக்கிறேன்.

“எல்லா தாய் தகப்பனும் வந்து
வந்து தங்கட பிள்ளையள உயிரோட் பாத்திட்டு போயிட்டாங்க;
அம்மா மட்டும் ஏன் இன்னும் வரவில்லை; நான் இந்தச் சண்டையில்
செத்தா பொடியக்கூட பாக்க
வரமாட்டாவா மச்சான்....”

என்று, கடைசி நிமிடத்திலும் உண் மனதில் உறைந்து கிடந்த மனக்குறையை, ஏக்கத்தை வெளியிட்டாய். உண்ணை உன் தாய் பார்க்கக் கொடுத்துவைக்காமல் போகலாம்; ஆனால் உன் வீரத்தைக் கேட்டு நிச்சயம் கண்கலங்க, நிறைவுகொண்டிருப்பாள்.

நக்கிரா! உனக்கு உன் தாயைக் காணவில்லை என்று குறை. ஆனால் நாமே மல்லாம் உண்ணில்தானே எம் தாயைக் கண்டோம். உன் செயலில்தானே எம் நாயின் அன்பைப் பெற்றோம். நாம் காயப்பட்டிருந்த போதும், நோயுற்றிருந்த போதும் அருவருப்பின்றிக் காயம் கழுவியது... கருணையோடு பரா

மரித்தது..... இதைவிட உலகத் தில் உயர்ந்த பணி என்ன உண்டு? தாயிடந்தான் தூய அன்பைப் பெற முடியுமென நினைத்த எமக்கு, ஒரு போராளியிடமும் அதைப் பெறமுடியுமென்பதை உணர்த்திவிட்டாய்; தாயை வென்றுவிட்டாய். தலைவன் சரியாகத்தான் வளர்த்தார் என்பதை நிலைநிறுத்திவிட்டாய்.

‘மின்னல்’ தாக்குதலில் காய மற்ற நூற்றுக்கணக்கான போரா விகஞக்கு, ஓடி ஓடி நீசெய்த மருத் துவப்பணி சாதாரணமானதா....? எழுத்தில் வடிக்கூடியதா.....? சொல்லி முடிக்கூடியதா.....?

நக்கிரா! மற்றவர்கள் உண்ணைப் பேசியபோதெல்லாம் மெளனமாக இருந்து பின் சிரித்துப் பேசவாயே, அது எப்படி உண்ணால் சாத்திய மானது! பொறுமையை உண்ணிட மிருந்துதானே சிறிதளவாயினும் நான் கற்றுக்கொண்டேன்.

ஒரேயொருமறை நீ கோபமுற் றதையும் எவருடனும் பேசாது மெளனமாக இருந்ததையும் கண்டிருக்கிறேன். ‘செவண்பவர்’ இராணுவ நடவடிக்கையை முறியடிக் கச் சென்ற படையணியில் இடம் பெறமுடியாது போன போது, உனக்கு எவ்வளவு கோபம் வந்தது தெரியுமா.....? அன்றுதான் நீ நக்

கிரனாய் நின்றாய். உன் ஈரநெஞ்சி ஹும் கனல் பறப்பதை அன்றுதான் கண்டேன். சண்டைக்குச் செல்ல விடாததுதான் உனது கோபத் துக்குக் காரணம். நியாயமான கோபந்தான். ஆனால் உன் பெரும் பணியொன்றினைக் கருதியே, தள பதி உன்னை அக்களத்துக்கு அனுப்ப வில்லையென்பதை அறிந்து, கண் கலங்கி நீ நின்ற நாளையும் நான் மறந்துவிடவில்லை.

'இதயழுமி' தாக்குதல் நடவடிக்கைக்கான பயிற்சி நடந்து கொண் டிருந்தபோது செத்துவிழுவதாக நடித்ததும், விழுந்த உன்னை நான் தூக்கிச் சென்றதும், பின் பொத்தென நிலத்தில் போட்ட தும் நிஜமாக மாறிவிடும் என்று, நான் நினைக்கவில்லையா!

தாக்குதலுக்குப் புறப்படும்போது 'என்ன, நக்கீரன்ற முகம் வித்தி யாசமாய்க் கிடக்கு; சாகப்போரான் போல கிடக்குது' என்று நான் சொன்னதும்..... சொன்னது நிகழ்ந்ததும்.....

இரு தாயை இழந்துவிட்டோம். உணர்கிண்஠ோம். ஆனால், உன் உயிர் இதயழுமியை புனிதமாக்கி விட்டது. அங்கே உன்குருதியால் பதிந்த புதிய வரலாற்று வரி கள்.....!

லெப். காந்தி (அழகப்பன்)

பெற்ற தாயும், இரத்தத்தில் உற்ற உறவினரும் பிறந்த பொன் னாட்டைவிட்டுச் சென்றபோதும், 'தாயகமண்ணின் காற்று என் உடலைத் தழுவவேண்டும்; வீழும் என் உடலில் பிறந்த பொன்னாடு புகழ்பெறவேண்டும்; போகும் உயிரும் பாயும் குருதியும் வீசும் காற்றாய், முளைவிடும் தளையின் நீராய் மாறவேண்டும்' என்று கருதி களம் புகுந்தவன் காந்தி.

ஆற்றலுள்ள தலைவன் காலத் தில் மானத்தை நிலைநாட்டிவிட வேண்டுமென்ற துடிப்போடு, இதய பூமியில் கால் பதித்தான்.

கிடைத்தது சிறி தாயினும் கொடுத்துண்டு வாழ்வது தமிழன் பண்பு. தமிழிலக்கியங்களில் இதைப் படித்திருக்கின்றேன். இக்கருத்தின் நிலைத்தை காந்தியில் கண்டிருக்கின் றேன். சாப்பிட அமர்ந்தால் குழு இருக்கும் தன் தோழர்களுக்கு ஒவ்வொரு பிடி கொடுக்காவிட்டால், இவனுக்குச் சாப்பாடு இறங்காது. தனக்கு குறைவயிறாகிப் போய் விடுமேயன்று ஒரு போதும் நினைத்திருக்க மாட்டான்.

பணிவும் இன்சொல்லும் காந்தியின் அணிகலன்கள். பேச்சில் இனிமை, செயலில் கனிவு நிறைந்த காந்தி களத்தில் தன் துணிவைக் காட்ட ஒருபோதும் பின்னின்ற தில்லை. மணலாறு கண்ட கள மெல்லாம் வீரவிளையாட்டில் இறங்கியவன்.

‘இதயழுமி - 1’ தாக்குதலுக்குச் செல்லும் முன், ‘நல்ல கடல் குளிப் பொன்று குளிக்கோனு’ மென்சொல்லி, நாயாற்றுக்கடவில் குளிக்கச் சென்றோம். ‘மச்சான், இது கடைசிக்குளிப்பாயிருக்குமென்டு நினைக்கிறன்’ என்று, குளித்துக் கொண்டிருக்கும் போது சொன்ன அவனது வார்த்தையில், எவ்வளவு தீர்க்கதறிசனமிருந்தது!

கடைசி நாள்; சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தோம். வழமைபோல்

காந்தியும் சாப்பிட அமர்ந்தான். அதுதான் அவன் எம்மோடு பகிர்ந்துண்ட கடைசி நாள்.

“மச்சான், எல்லா மாவட்டப் பெடியரும் இந்த சண்டைக்கு வந்திருக்கிறதால், நாங்கள் எங்கட கடைசிப் பவறினை சண்டையில் காட்டோனும்; மணலாற்றைப் பற்றிநிக்கிற புகழை நிலை நாட்டிப்போடோனும்” என்று சொல்லிய போது, எவ்வளவு உறுதியிருந்தது!

காந்தி நிச்சயம் சாந்தி கொண்டே கண்முடியிருப்பான். ஐந்தே நிமிடத்தில், மண்கிண்டி பிரதான முகாமுக்கு முன் காப்பாய் இருந்த மினிமுகாமைத் தாக்கியழித்து முன்னேறிய போது..... அந்தக் கடைசிநிமிடத்தில்பெருமையோடு உறங்கிய உன்விழிகள்.....!

லெப். விமலன் (வில்லவன்)

விமலா! மன்னாரிலிருந்து வந்தநான், தோப்புரிலிருந்து வந்த உன்னை மணலாற்று மன்னில் சந்திக்கின்றேன். வடக்கிலிருந்து வந்த நானும் கிழக்கிலிருந்து வந்த நீயும் இதயழுமியில் இனைந்து வாழ்ந்தகால நினைவுகள் இனிமையானவை. ஆனால், இதயழுமி - 1

தாக்குதல் நடவடிக்கையில் நீ
பிரிந்தபோது, துயரம் நிறைந்து
துடிக்கின்கிறேன்.

விடிகின்ற ஒரு வரலாற்றில் உள்
முடிவை எழுதிக்கொண்டதை
நினைத்து, பெருமையில் விம்பிப்
புடைக்கின்றேன். ஆனாலும்,
என்னைவிட்டு எப்படி உன்னால்
புகழின் உச்சிக்குச் செல்ல மனம்
வந்தது? அதை நினைக்கும்போது
உன்மீது பொறாமையும் ஏற்படு
கின்றது.

சிங்கள இராணுவத் தளபதி
களைக் குழப்பி நிலைகுலைய
வைத்த இதயபூமி - 1 நடவடிக்கை
யில் மரணித்த உன் வீரவர
லாற்றை, எம் தலைவன் புரட்டிப்

பார்க்கின்றான். நீ பாக்கியசாலி;
அவர் நெஞ்சில் உயர்ந்து நிற்கு
மளவிற்கு சாதனை வீரனாகிவிட-
டாய்.

நீ தோப்பூரில் பயிற்சி முடித்த
தும், அங்கேயே களம்பல கண்ட
தும், விழுப்புண் சுமந்ததும், மண
லாற்றுக்கு வந்த ஒருமாதகால
நடைப் பயணத்தில் துயர்கள் பல
வற்றைச்சந்தித்ததும், மணலாற்றுப்
பாசறை வாழ்வில் தினமும் கதை
யாகச் சொன்னபோது கேட்டிருக்
கின்றேன். மிகக் குறைந்த வயதில்
விடுதலைக்கு உன்னை அர்ப்
பணிக்கத் துணிந்ததை நினைத்துப்
பெருமைப்படுகின்றேன்.

மண்கின்டி இராணுவ முகாம்
தசர்ப்புச்சுச் சென்ற அன்றைய
இரவு, நீ ஆணித்தரமாகச் சொன்ன
வார்த்தைகள் நெனுசில் நிற்
கின்றன.

‘இந்த இடத்தில் எங்கட எத்
தின பெடியளப் பறிகொடுத்திருக்
கிறம்; இந்த முகாமை அழிச்ச
எங்கட கொடியினை இதில் பறக்க
விடோன்றும்’ என்று கூறி, ஆக்கி
ரோஷ்டதுடன் முகாமிற்குள்
பாய்ந்து தாக்கினாய். அணியணி
யாய் எம்வீரர்கள் முகாமிற்குள்
பாய்வதற்கு வழியமைத்துக்
கொடுத்த நீ...

மண்கின்டியின் உச்சியில் கொடி
பறந்தது. மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்து

கொள்ள உன்னைத் தேடினேன். ஆனால் நீ... மௌனமாகக் கிடந்த உன்னைத் தூக்கி தோளில் சுமந்து.....

வெப். துரைக்கண்ணன் (விக்ரம்)

அரசியல்களானம், கலைஞரானம், போர்த்திறன் என மூன்று திறமைகளும் ஒரு மனிதனிடம் கூடிப் பிறப்பது அரிது. எமது தலைவனிடத்தில் நிறைந்துகிடக்கின்ற இந்தத் திறமைகள், அவரது வளர்ப்புக்களிடம் குறைவின் றிக் காணப்பட்டாலும், சிலரிடமே முழுமையாகக் கிடக்கின்றன. துரைக்கண்ணி

தம் இந்தத் திறமைகளின் நிறைவைக் கண்டிருக்கின்றேன்.

சினம், கோபம், குரோதம் எப்படியென்பதை அறியாத பொறுமைசாலி. பொறுப்பாளன் என்பதை மனதிற்கொண்டு கண்டிப்புடன் நடந்துகொள்ளாமல் அன்பில் வழிப்படுத்தும் பண்பாளன்.

தற்பெருமை, தற்புகழிச்சிகளை விரும்பாத குணசீலன். சகதோழர் கருக்கு வித்தைகள் செய்துகாட்டி, மகிழவைக்கும் வித்தைகள். களங்களில் விழுப்புண் சுமந்த துணிவாளன். மைதானத்தில் இறங்கினால் போட்டியாளன் கலங்கும் விளையாட்டு வீரன். எடுத்த எடுப்பில் மேடையில் ஏறி நாடகமோ, கவிதையோ வடித்துக்காட்டும் கலைஞர். சுருக்கமாகச் சொன்னால், துரைக்கண்ணன் ஒரு சுகலகலாவல்லவன்.

துரைக்கண்ணனின் இந்த உயர்குணங்கள் போராளிகள் அனைவரையும் கவர்ந்தன, அவனைச் சுற்றி ஒரு கூட்டம் எப்போதுமே மொய்த்திருக்கும். விக்ரம் என்றால் வன்னியில் தெரியாத போராளிகள் இல்லை. போராட்ட வாழ்வில் அவனுடன் வாழ்ந்த நாட்களை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். ஒவ்வொரு நாளுமே பசுமையாய்இனிமையாய்த் தெரிகின்றது.

Appropriate Technology Service

பாசறையில் அவனில்லாத கலை மண்டபம் வெறிச்சோடிக் கிடப் பதைப் பார்க்கின்றேன். கண்முடி னால் கனவெல்லாம் அவனுடன் சேர்ந்து நாடகம் நடிக்கின்றேன். ஒவ்வொரு மாலீரரைப்பற்றி யும் கவிதையோ ‘விழுதுகளோ’ எழுதிப் படித்துக் காட்டிவிட்டு, “பிழையிருந்தால் மன்னி த் துக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறிவிட்டு மேடையிலிருந்து இறங்கி வருவது போன்ற பிரமை.

காலையில் கண்விழிக்கும்போது, பாரம் தூக்கும் பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கும் துரைக்கண்ணனே முன் னால் நிற்பான்.

“எப்படிமச்சான், நெஞ்சு அகலமாகியிருக்குதோ? ‘வி கட்’ அடிக்கிறதா?” என்று கேட்பான்.

“ஏன்மச்சான் இப்படிக் கஸ்ரப்படுகிறாய்” என்று கேட்டால், ‘கனரக ஆயுதங்களைத் தூக்கிவச்சு அடிப்போன்றுமெண்டால்’ சுமாயிருந்தால் சரிவருமே மச்சான்’ என்று பதிவிறுப்பான்.

‘வீட்டுக்கொரு புவிவரணும்’, என்ற பாடலை எந்தநேரமும் இவனது வாய் முனுமுனுத்துக் கொண்டிருக்கும்.

வட்டக்கச்சியில் தாயும் தந்தை யும் சோகோதரியும் வறுமையால்

வாடியபோதும், துரைக்கண்ணன் அதை நெஞ்சில் போட்டுக் கொண்ட தில்லை. போராட்டத்துடன் ஊறிப்போன தன் குடும்பத்தவர்கள், தான் துண்டு கொடுத்து வந்திடுவன் என்று பயப்பிடாமல் இருக்கவேண்டுமெனக்கூறி. கவிதைகள் எழுதி வீட்டுக்கு அனுப்புவான். உறுதியிக்க வீரனை - பாசம்மிக்க நண்பனை - இழந் துவிட்ட தை நினைக்கும்போது நெஞ்சு முட்டுகின்றது.

மண்கிண்டி இராணுவ முகாம் தகர்ப்புக்குச் செல்லத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தபோது என் அருகே ஒடிவந்தான்.

“மச்சான், இந்தச் சண்டையில் தப்பினா மணலாற்றில் நின்ற நாடகளைப்பற்றி ஒரு நாடகம் எழுதி, நடிப்பம்; நான் செத்திட்டா என்னைப்பற்றி கவிதை எழுதி வாசித்துவிடு - விழுதுகள் எழுதிக் கொடுத்துவிடு” என்று சொன்னதை நினைக்கும்போதெல்லாம், மனம்விட்டு அழவேண்டும் போலுள்ளது.

போர்வாழ்வில் இன்னும் அவன் சேவைகள் இருக்க வேண்டுமென நினைத்தோம், தன் சேவைபோது மென்று கருதிப் போய்விட்டான்.....!

2ஆம் வெப். சியாமணி

பிறந்த மண்ணில், இருந்தால் குற்றம்; சிரித்தால் குற்றம்; கதைத் தால் குற்றம். தொடர்ந்து ம் திருமலை நகரில் வாழ்வதா அல் வது வீணே சாவதுதான் முடிவா என்ற கேள்விக்கு, விடைகாண முடியவில்லை. தாமதித்தால் சாவு நிச்சயம் என்ற உண்மை 1990 இன் பிற்பகுதியில் ஏற்படத் தொடங்கியது. அங்கிருந்து வெளி யேறுவது என்ற முடிவோடு படகேற்னான் சியாமணி.

வாள்வெட்டுக்கும் கடற்படை யின் பீரங்கிக்கும் இரையாகாமல் எஞ்சிவந்த படகுகள், மணலாற்றுக்

கரையைத் தொட்டன. படகிலி ருந்து கரையிறங்கிய அள்ளே, தென் தமிழீழத்தில் நாம் வாழவேண்டு மாயின், மணலாறு சுதந்திரப் பூமி யாக இருக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு, அவனிடம் கருக்கொண்டது.

மூல்லை மாவட்டத்தில் புதுக்குடி யிருப்புப் பிரதேச சுதந்திரபூரம் கிராமம், அவன்து தாய்தந்தையரின் இருப்பிடமாகியது. குழந்தையுள்ளம் மாறாத வயது. கண்முன் நிகழ்ந்து முடிந்த கோரநிச்சம்வுகள் அவனுள்ளத்தைப் பெரிதும் பாதித் திருந்தன.

படுத்து கண்ணுறங்கமுற்பட்டால் வீடுகள் எரிவது, குழந்தைகள், பெண்கள் வாள் வெட்டுக்கு இரையாகித் துடிப்பது எல்லாம் நினைவுத் தொடராய்வந்து, அவனைத் துன்புறுத்தின.

இரவு பகலாக பலநாள் அழுதிருக்கின்றான் தூக்கத்தில் விழித் திருந்து அழுவதைவிட, விடுதலைப் போரில் விடிவுக்கு வழியமைத்து நிரந்தரமாகத் தூங்குவது மேல், என்ற முடிவோடு பாசறை தேடி நான்.

பாசறையில், பயிற்சிக்காலம் அவனுக்குத் துன்பமாகப்படவில்லை.

என்னில், அதைமிஞ்சிய துண்பங்களை அவன் சந்தித்துவிட்டான். போர்வாழ்வு அவனுக்கு அமைதியைக் கொடுத்தது.

மண்ணாற்றில் இதயபூமி - 1 தாக் குதலுக்கு வன்னியிலிருந்து புறப் பட்ட அணியில் தானும் இடம் பெற்றது, மனதில் மட்டற்ற மிகுஷ்சியையக் கொடுத்தது.

நடு இராவு. தாக்குதலுக்குச் சில நிமிடங்களே இருந்தன. மண்ணின்டி முகாம் அவன் கண்களில் துல்லியமாய்த் தெரிந்தது. மனத்திரையில் வாள்வெட்டு..... வீடெரிப்பு... உடலில் வெப்பம் அதிகரி க்கத் தொடங்கியது. இத்தாக்குதலின் வெற்றி தென்தமிழீழப் போருக்கு உத்வேகம் கொடுக்கும் என்ற உணர்வு மேலோங்கியது.

தாக்குதல் தொடங்கியது. சியா மணி மின்னலாய்ப் பாய்ந்தாள். எங்கும் ஓரே முழக்கம். வெற்றி யின் ஆரவாரம். முகாம் தகர்ந்தது. தமிழ்த்தாய் தன்னைக் கைநீட்டி அழைப்பது, சியாமணியின் கண்களுக்குத் தெரிகிறது. தாயின் மடியில் அவன் நிரந்தரத் தூக்கத்துக்குத் தயாராகவிட்டான். சியாமணியைத் தூக்கி என் தோளி ஸ்கமந்து கொண்டு.....

லெப். ஈழவேந்தன் (அமீர்)

கிராமியத்துக்குரிய மிடுக்கு, தோற்றம் அனைத்தும் நிறைந்த வன் ஈழவேந்தன். ஈழவேந்தனால் அவன் பிறந்த கனகராயன்களும் புனிதமடைகின்றது. அவனால் அவன் பிறந்த மண்ணுக்குப் பெருமை; அந்த மண்ணில் பிறந்த தால் அவனுக்குப் பெருமை; ஒரு வீரப்புதல்வனைப் பெற்றதால் அவன் பெற்றோர்க்குப் பெருமை.

மண்ணாற்றுக் காட்டின் போர்ப் பாசறையில் போர்க்கலை பயின்ற ஈழவேந்தனுக்கு வவுனியா, மூல் வைத்தீவு, கிளிநொச்சிப் பிரதேசங்களில் களமுனைகள் கிடைத்தன.

பொறுமையும், பொறுப்பும், செயல்திறனும் இவனிடம் குறைவின்றி இருந்தன. கோபத்தை அடக்கியாரும் வல்லமையும் அதிக முடைய இவனது முகத்தில், இனம் புரியாத சோகமொன்று என்றும் இழையோடிக் கிடக்கும். யாரிடமும் அதைச் சொல்லிப் பகிர்ந்துகொண்டதில்லை.

ஸழவேந்தன் சென்ற போர்க் களங்கள் பலவாக இருந்தாலும், வெற்றியைக் குவித்த களங்கள் சில வண்டு அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை:

1991 ஆம் ஆண்டு மாசித்திங்களில் மூல்லைத்தீவு இராணுவ முகாமின் முன்னணிக் காவலரண்களைத் தாக்கி அழித்து, பன்னிரண்டு எல்ப். என். சி., மூன்று மினிமினி எல்.எம்.ஜி.துப்பாக்கிகள் உள்ளிட்ட பலஆயுதங்களைக் கைப்பற்றியமை.

1992 ஆம் ஆண்டு ஜப்பாசித் திங்களில், மூல்லைத்தீவு இராணுவ முகாமின் முக்கிய காப்பரண்களைத் தாக்கி, 50 கலிபர் துப்பாக்கி உள்ளிட்ட பல ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றியமை.

மாங்குளம் இராணுவ முகாம் தகர்ப்பு.

மணலாற்றில், தலைவனின் கால டியில் பயிற்சிபெறும் வாய்ப்புக்

கிட்டியபோதே, மணலாற்றின் முக்கியத்துவம் இவன் நெஞ்சில் பதிந்து கொண்டது இதயழுமி -1 தாக்குதல் நடவடிக்கைக்கு, வன்னியிலிருந்து புறப்பட்ட அணியில் இடம் பெற்றபோதே, மணலாற்றுப் பயிற்சிக்கால நினைவுகள் அவன்மனதில் நிழலாடத் தொடங்கின. அன்று மனதில் ஏற்பட்டிருந்த மகிழ்ச்சியால், தன்மனதில் உறைந்துகிடந்த சோகத்தையும் வாய்விட்டுக் கூறி னான்.

‘வீட்டில் சரியான கஸ்ரம் மச்சான். இந்த சண்டையில் பெரிய சாதனைய நிலை நாட்டோணும். உயிரோட திரும்பிவந்தால், வீட்டுக்கஸ்ரத்தைச் சொல்லி வீட்டை ஒரு தடவை போய்ப்பார்த்து, உதவி செய்துவிட்டு வரலாம்’ என்று சொல்லி, வீட்டு நிலைபற்றி மனம் விட்டுப் பேசினான். அவன் சொல்லியபடி சண்டையில் சாதனை நிலை நாட்டினான். ஆனால் வீட்டுக்குப் போகுமுன் நாட்டுக்காய் விடைபெற்றுக்கொண்டான்.... !

லெப். குயிலன்

யாழ். மண்ணிலிருந்து மணலாற்றுக்கு வந்தபோது, மணலாற்றுக்காடுகளும், பறவைகளும் குயிலனுக்குப் புதிய அனுபவங்களாயின.

இலகுவான் வாழ்க்கை முறையிலி
ருந்து கடி ன மா ன வாழ்க்கை
முறைக்கு அடியெடுத்துவைக்கும்
போது, துண்ப அத்தியாயங்கள்
அதிகமிருந்தபோதும், இராணுவத்
தால் அனுபவித்த துன்பங்களின்
முன்னே இது துரும்பாகத் தெரிந்
தது குயிலனுக்கு.

ஏழாவது பயிற்சிப் பாசறையில்
பயிற்சிமுடித்தகையோடு, மூல்லைத்
தீவில் இலங்கை இராணுவ முகாம்
மீதான தாக்குதற்களம் காத்துக்
கிடந்தது. மிதிவெடிவைக்கும்
திறமை மிகுதியாக இருந்ததால்,
அதற்கான சிறப்புப் பயிற்சியோடு
களத்துக்கு விரைந்தான்.

மிதிவெடிவைக்கும் பணியில் குயி
லன் து வலதுகரம் போனதும், யாழ்.

சென்று சிகிச்சை பெற்றதும், ஒரு
கரத்துடன் என்முன் வந்துநின்ற
தும், ஒரு சோகம்கலந்த வீர வர
லாறு.

சுரமொன்று போனபின் சண்டை
செய்ய வேண்டுமென்ற துடிப்பு
குயிலனிடம் மேலோங்கியது. தனது
உள்ளக்கிடக்கையைத் தளபதியிடம்
வாய்விட்டுக் கேட்டுவிட்டான்
தளபதியும் அவனது ஆசைக்குத்
தடைபோடவில்லை. ஆனால் அவனது
பொறுப்புணர்ச்சியைக் கருத்
திற்கொண்டு, அணியொன்றின்
பொறுப்பாளனாக நியமித்தார்,
பொறுப்பாளனாக இருக்க விரும்
பாத குயிலன், சாதாரண வீரனாயி
ருந்து இரண்டு மூன்று சண்டை
கள் செய்தபின், பொறுப்பாளனாக
வருவதையே விரும்பினான்.
அதையும் வெளிப்படையாகவே
கேட்டுக்கொண்டான். வேண்டுதல்
நிறைவேற்றப்பட்டது.

குயிலன், மனலாற்றில் பெரும்
பாலான களங்களில் மனமாரச்
சண்டை செய்தாலும், சில சண்டை
சஞ்சிக்கு தன்னைக் கூட்டிச் செல்லாததையிட்டுக் குறைப்பட்டிருக்கின்றான்-அழுதிருக்கின்றான்; அழுதாவது சண்டைக்குச் செல்லானுமதி எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற சண்டைக்காரன் குயிலன்.

‘இதயழுமி - 1’ நடவடிக்கைக்கான பயிற்சி நடைபெற்றுக்

கொண்டிருந்தபோது, குயிலன் சலிப் பும் களைப்புமின்றி பயிற்சியிலீடு பட்டான். இயலாவாளி என்று தன்னைக் கூட்டிச்செல்லாமல் விட்டுவிடுவார்களோ என்ற சந்தேகம் அவனுக்கு.

பயிற்சி முடிந்து அணிகள் வகுக்கப்பட்டபோது, தளபதியின் கை தன்னை நோக்கி அசையுமா என்ற ஆவலோடு இமைக்காமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அசைந்தது! குயிலனின் மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லை. அந்த மகிழ்ச்சியில் அவன் அடித்த மரியாதை வணக்கம், இன்னும் கண்முன் நிற்கிறது!

லெப். வாசன்

தென்தமிழீழத்தில், கோவில் போர்த்தில் கிராமத்தில் பிறந்தவன் வாசன். இராணுவத்துக்கு அஞ்சிகாடுகளில் உறங்கி வாழ்ந்தது - பள்ளிக்குச் செல்லமுடியாது படிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது - துடிக்கத் துடிக்க வாள்வெட்டுக்கு இலக்காகிய இளைஞர்கள் - இராணுவ முகாம்களில் தூங்கிய தமிழரின் எலும்புக்கூடுகள் - கோரமாய் நடந்த பாலியல் வன்முறை களை யெல்லாம் வாசனால் எப்படி மறக்கமுடியும்? இராணுவத்தை அழிக்கவேண்டுமென்பதை

விட, அவர்களின் தலையை வெட்டவேண்டும் - அவர்களின் தலை துடிப்பதைப் பார்க்கவேண்டும் - என்ற ஆத்திரம் தன்னுள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்தபோதே களத்துக்கு வந்தவன்.

மனலாற்றுப் போர்வாழ்வில் தென்தமிழீழத்தில் நடக்கும் இராணுவ வெறியாட்டம் பற்றி யே அடிக்கடி கதைத்துக்கொண்டிருப்பான். குழந்தைத்தனமான குறும்புகள் இவனிடம் இல்லாமலில்லை. பிறந்த மண்ணில், சுதந்திரமாகச் செய்யமுடியாத குறும்புகளை, தன்னை நேசித்த தோழர்களோடு செய்யறினைத்ததில் தவறில்லை, குறும்புத்தனம் இவனிடம் இருந்து

தாலும் சண்டையில் இராணுவத் தைச் சுட்டுக் குவிக்கவேண்டும்; சுடுவது மட்டுமல்ல வெட்டவேண்டும் என்ற வன்மழும் தலையெடுத்து விடும்.

கனரக ஆயுதம் வைத்து அடி படவேண்டுமென தளபதியிடம் வேண்டி ஏ. கே. எல். எம். ஐ. துப்பாக் கி பெற்றுக்கொண்டான். இறுக்கமான உடற்கட்டும் - வலி மையும் - வன்மழும் - இத்துப்பாக் கியை வைத்திருக்கும் தகுதியை, இவனுக்குக் கொடுத்தன.

சண்டைகளுக்குச் செல்லத்தயாரா கும்போது, கூரிய தனது கத்தியை உறைக்குள் முதலில் போட்டுக் கொள்வான். “என்ன மச்சான் கத்தியைக் கவனமாய்ச் செருகி நாய்” என்று கேட்டால்,

“கண்ணுக்கு முன்னால் எத் தனை தலையை ஆமி வெட்டியிருக்கிறான். துடிக்கத் துடிக்க வெட்டிய நாய்களை சும்மாவிடக் கூடாது தான்” என்று பதில் சொல்வான்.

இதயழுமி 1 தாக்குதலுக்கு அணிவகுத்துச் சென்றபோது துடிப்புடன் - மிடுக்குடன் - இராஜநடை போட்டு நடந்து சென்ற காட்சி.....

இலகு இயந்திரத் துப்பாக்கியை அணைத்தபடி, மலர்ந்த முகத் தோடு, செந்நீரால் வீரகாவியம் எழுதி விழிமுடிக்கிடந்த காட்சி ...!

லெப். புகழரசன்

யாழ். மண்ணில் காரைநகர் தந்த புதல்வன் புகழரசன். தான் பிறந்த மண்ணில் சிங்களப்படை கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவதும், பிறந்தகத்தைவிட்டு இடம் பெயர்ந்துவாழும் தாய், தந்தையர் வறுமையால் நொந்து தலிப்பதும், புகழரசனின் நெஞ்சில் நெருப்பை மூட்டின. சிங்களத்தின் கொடுமைகள்கண்டு கொதிப்பதா? வறுமையின் நிலைகண்டு வாய் விட்டு அழுவதா?.....

அழுவதற்கு அவன் தயாரில்லை. தன்மான உணர்வோடு களப்பலி எடுக்கவேண்டுமென்ற சினம் ஒங்கி

நின்றது. பயிற்சி க்காலத்தில் வீட்டு வறுமை நிலைப்பற்றி அடிக்கடி சொல்லிக்கொள்வான். வறுமை அவனுள்ளத்தில் ஒரு போராட்டத்தை எழுப்பியுள்ளதை உணர்ந்து கொண்டேன்.

மட்டக்களப்பில் உணவின்றி, உடையின்றி, இருப்பிடவசதியின்றித் தவிக்கும் தம் தாய் தந்தையர் துயர்பற்றிச் சக்தோழர்கள் கூறும் சோகக்கதைகளைக் கேட்கும்போது புகழரசன் மன ஆறுதல் கொண்டான்.

காலத்துக்கேற்ப, நேரத்துக்கேற்ப, இடத்துக்கேற்ப தோழர்களோடு பழகிவிட்டு ஏனைய நேரங்களில் அமைதியாக இருப்பதையே விரும்பினான் புகழரசன். இவனுள்ளத்தில் இசைவெள்ளம் நிறைந்துகிடப்பது எவருக்கும் தெரியாது. அமைதியாக இருந்த அவனைத் தட்டியெழுப்பிப் பாடவைத்த நாள், நெஞ்சில் நிலையாய்

நிற்கிறது. புகழரசன் நல்லாய்ப் பாடுவான் என்ற உண்மை தெரிந்ததும் தோழர்கள் சும்மாவிடுவார்களா? அவனைச்சுற்றி என்றும் ஒரு கூட்டம் மொய்த்திருக்கும்.

புகழரசனின் போர்வாழ்வு குறுகியது. குறுகியகாலப் போர் வாழ்வில் நிறைவென வரலாற்றுப்பதிவை ஏற்படுத்திக்கொண்டான். மணகிண்டி இராணுவ முகாமைத் தகர்த்தெறிந்து இதயழுமிக்கு உயிர்சூட்டுயிர்கொடுத்த உத்தம வீரர்களின் வரிசையில், தன்னையும் இணைத்துக்கொண்டான்.

வதைப்படுவதைவிட மானத்துடன் புதைப்படுவதுமேல் என்று கருதி விழிதூங்கமறந்த புகழரசன், நிலையான தூக்கத்தோடு வரலாறாகி விட்டான். அவனைச்த்த கானங்கள், கானகமெங்கும் ஒலிப்பதை உணர்கின்றேன்..... காரைநகர் தந்த கானகக்குயிலின் மானம் இந்த மண்ணில் என்றும் வாழும்! ○

Appropriate Technology 1978
121, POINT-PERU O ROAD
NALLUR, JAFFNA
No. 100

இதயபூமியில் ஒரு போராளியின் குரல்...!

எங்கள் மனைவரை பகையாள விடுவோமா?

நல்ல மனைதுவாம் நாற்புறமும் ஆற்துவாம்
பொங்கு தமிழரின் பழமை நாடதுவாம்.
தெங்கு தேன்வயலும் பொங்கும் கடல் வணமும்
கொண்ட மனைவர்றை பகையாள விடுவோமா?

எங்கள் பூமியிலே ஏர்பிடித்து உழுதவயல்
துலாமிதித்து நீரிறைத்து போரடித்த வயல்தன்னை
பங்கம் செய வந்த பாதகக் காடையர்கள்
ஏற்றிய குடியதனால் மாண்டது எங்கள் மன்.

தங்கத்துமிழனவன் தலையொன்று சாயுமெனில்
துட்டகைகமுனுவாரின் பலதலைகள் சாயுமென
எழுந்துவிட்ட புலித் தானைகள் காலமதில்
பொங்கு தமிழர்கள் எல்லையில் நின்றனர்;
ஏற்றிய குடியினை தாக்கியே அழித்தனர்.

ஆழத்தமிழரின் இதய பூமியதாம்
பொங்கித் கரைபுரஞும் எங்கள் மனைவர்றில்
தானைத் தலைவனவன் உலவிவந்த வனமதிலே
பாரதப் படைகளவர் கால்பதித்த வேளைதனில்
பாதத்தை இழந்தக்கதை பார்ரல்லாம் தெரிந்தக்கதை.

கூரான் வாளதனைப் பையைவிட்டு எடுத்துவிட்டால்
செந்தீர் காணாமல் வையோமெனச் செப்பிவந்து
கூரான் வாள்களதை குர்க்காஸ் படையினர்கள்
புதர்களில் ஒளித்தக்கதை சிறுபுழும் கூறும் கதை.

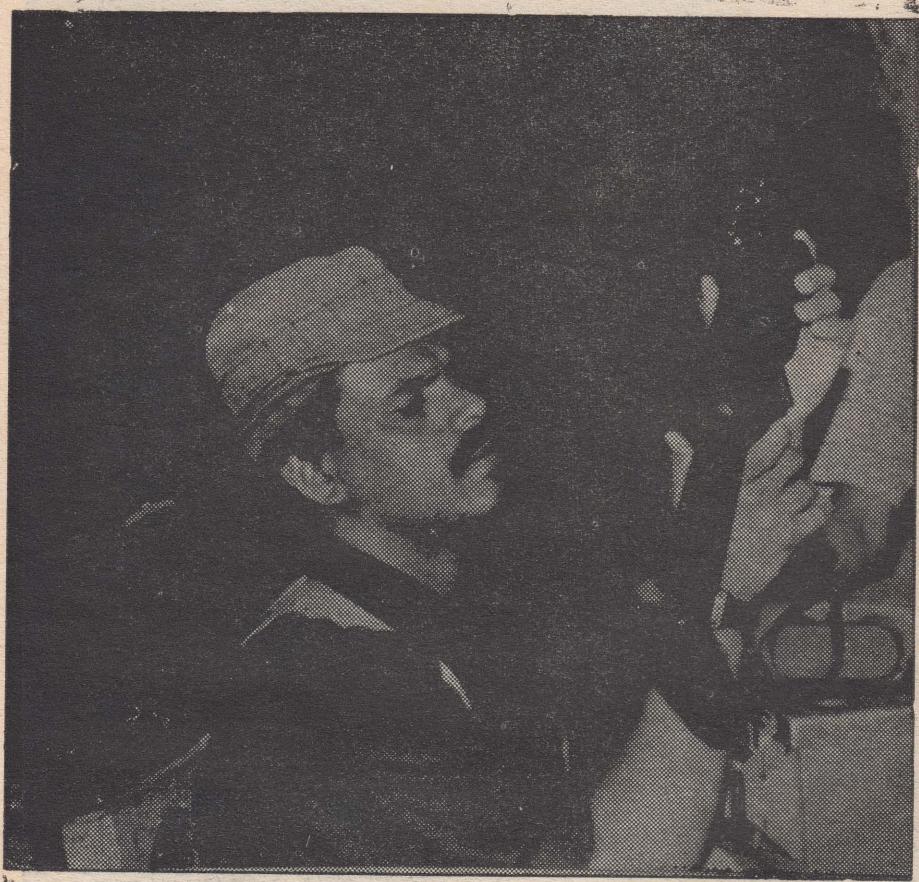
தோள்மீது பொதிசுமந்து தூரமாக அவர் நடந்து
குழிதோண்டி நீர் குடித்து மன்காக்க மாண்ட
மாவீரர் கதைகளதை லங்காப்படையினரே உணக்குத்தெரியாதோ?
தெரிந்தும்தான் வந்திரோ? வந்தும்தான் பார்த்திரோ?

வடக்குக் கிழக்கதனை பிரிக்க ஒருவேலி
போடத்தான் வந்திரோ? வந்தும்தான் பார்த்திரோ?
காட்டுப்புலிகளவர் கடமைதனில் தளராமல்
வேலிதனை சாய்த்திடவே சரிந்துதான் வீழ்ந்திரோ?
அக்கிரமப் படையினரே இக்கணமே உணர்ந்துவிடு
மீண்டுமொருதடவை எம்மண்ணில் புகநினைத்தால்
சரித்திரத்தில் எழுதப்படும் சமரொன்றை நீ காண்பாய்.
ஆயிரமாய் உன்தலை உருளும் இதுறுதி.

— கோபி

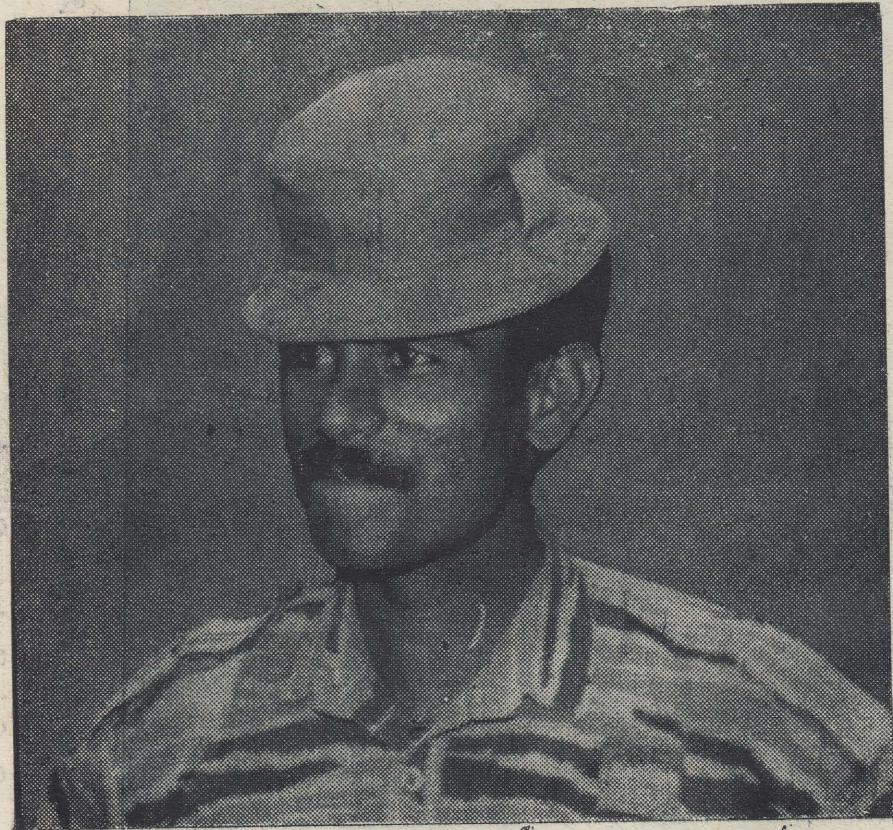
முத்த தளபதி சௌராம் அவர்கள், தாக்குதல் திட்டத்தைப் படையணிகளுக்கு விளங்கப்படுத் துகின்றார்.

படைத்துறைத் துணைத்தளபதி திரு. பால்ராஜ் அவர்கள்,
கைப்பற்றிய ஆயுதமொன்றைப் பரிசீலிக்கின்றார்.

‘இதயபுமி - 1’ சமர் முனையில் எமதியக்கத்தின் பணடத்துறைத் துறை துறைபதி திரு. பால்ராஜ் அவர்களுடன், மூலை (மணலாழு) மாவட்ட சிறப்புத் தலைபதி திரு. அன்பு (இடது), வண்ணி மாவட்ட சிறப்புத் தலைபதி திரு. தீபன் ஆகியோர்.

மண்ணின்டிமலை வெற்றிப் பூரிப்பில் முல்லை (மணலாறு) மாவட்ட சிறப்புத் தளபதி திரு. அண்பு அவர்கள்.

கலை மின்சார தொழில்நுட்ப கலை மின்சார
121, POINT-FIVE O ROAD
NALLUR, JAFFNA
No.

மணலாற்றில் வரலாறு படைக்கும், எமதியக்கத்தின் துணைப்
படை வீரர்கள்.

தாக்குதலுக்குத் தயாராக கனரக ஆயுதங்களுடன் பெண் புலிகள்.

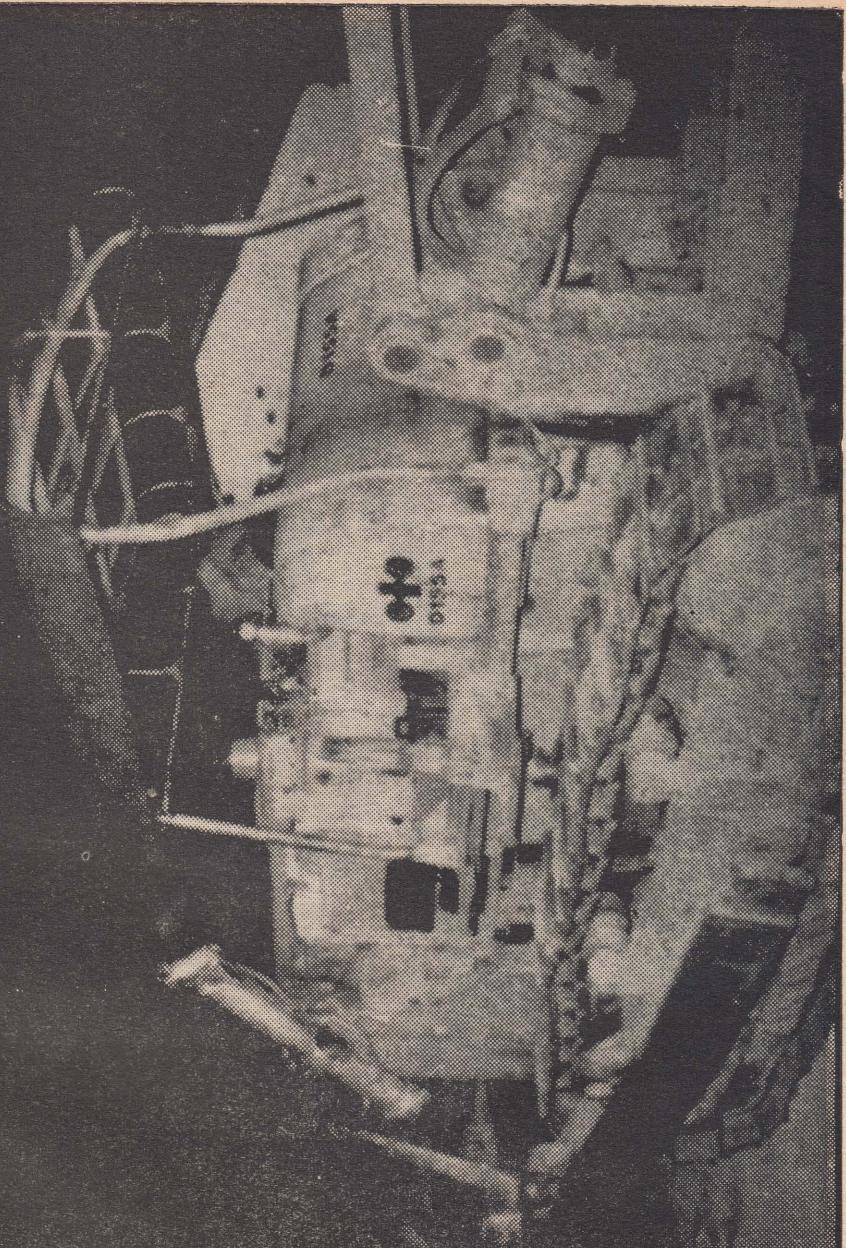

தாக்குதலுக்கான ஆயத்த ஒழுங்களில் ஈடுபடும் பெண் புலிகள்.

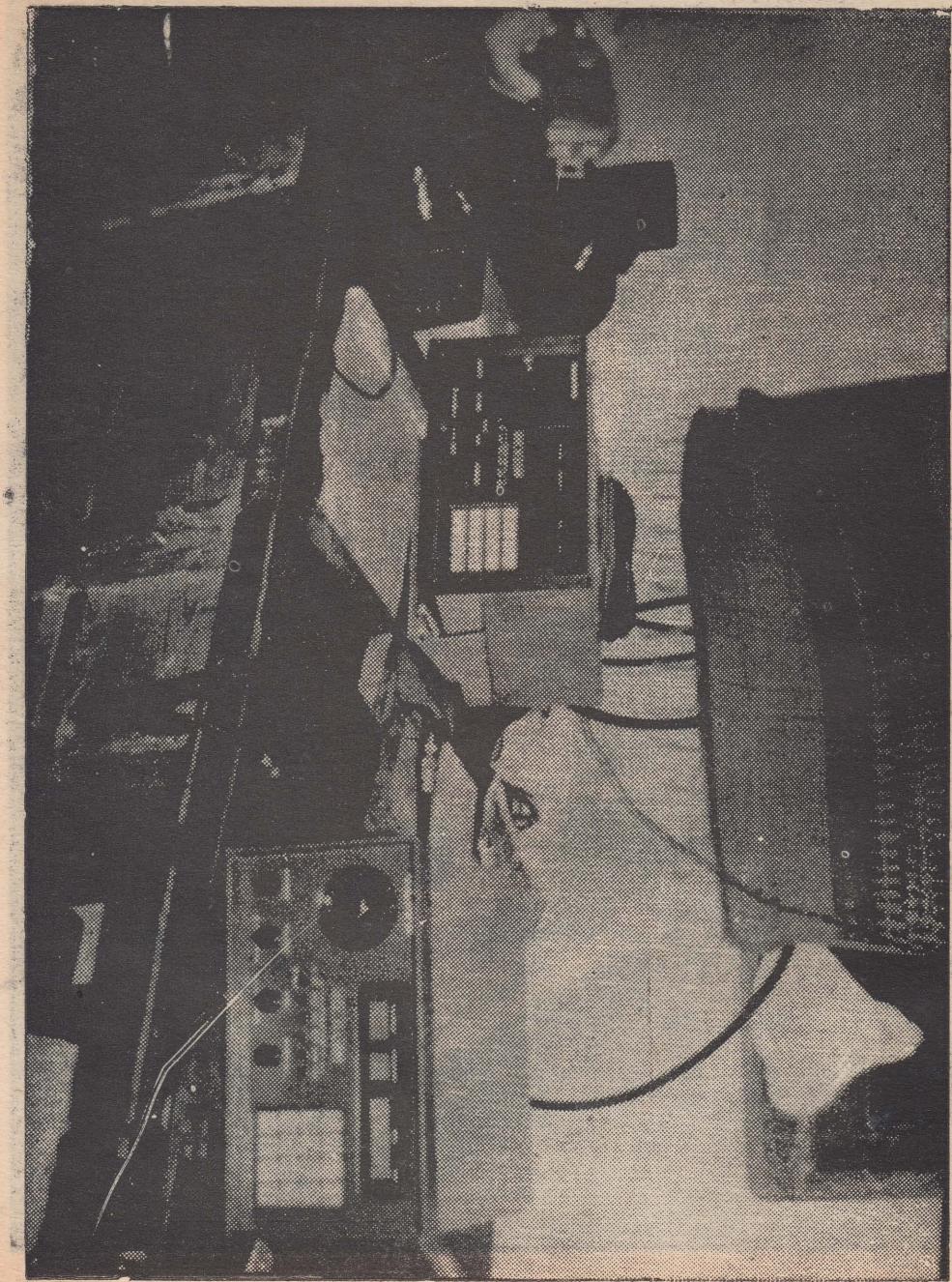

கைப்பற்றிய ஆயுதங்களின் ஒரு பகுதியுடன், வெற்றிப் பெருமிதத் தில் புலிகள்.

மனைவாற்றில் தமிழர் வீடுகளை அழிக்கச் சிங்களப்பகை உபயோகத்து புல்டோசகரக் கைப் பற்றிய புலிகள், சிங்களப்பகையின் தனத்தை அழிக்கின்றனர்.

புணியீர்களால் கைப்பற்றப்பட்ட, சிங்களப்படையின் சக்திவாய்ந்த தொடர்பு சாதனங்கள்.

ମାତ୍ରାବେଳୀ ମାତ୍ରା ପାଠସମ୍ପର୍କ ମହାନ୍ତି

କଥାକାରୀ ମାତ୍ରାବେଳୀ ଏକାଶୁଦ୍ଧିଯେବ
ପାଠସମ୍ପର୍କ ପାଠସମ୍ପର୍କ କଥାକାରୀ
କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ

କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ
କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ
କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ
କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ
କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ
କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ
କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ
କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ
କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ
କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ

କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ

କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ
କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ କଥାକାରୀ

இதய பூமியைப் பாடி ஆடுவோம்

புயலெழுந்தது போலப் புகுந்தநும்
 புலிகள் ரீதிலோர் பரணியைப் பாடுவோம்
 வயல் வெளிகளை கடந்து நடந்தநும்
 வரிப்புலிகளை வரத்தியே ஆடுவோம்.
 அயல்விடுந்திட மண்கிண்டி மலையிலே
 ஆடுயே, பகை வென்றவர் வீரத்தின்
 இயல்பு பாடுவோம், இனிவரும் நாட்களில்
 “இதயபூமியை” பாடுயே ஆடுவோம்.

உதயம் ஒன்றினுக் காக எழுந்தவர்
 ஊரழித்தநும் பகைவரை வென்றவர்
 “இதயபூமி” என்றிங்கு நீரிர்ந்துமே
 இங்கிருந்தநும் எதிரியைக் கொன்றவர்.
 விதைகளாகி மண்கிண்டி மலையினில்
 வீழுந்த வேங்கைகள் வீரங்கள் பாடுமே
 கதைகள் எங்களின் தாயக மண்ணிலே
 காலம் காலமாய் நீன்று உலவிடும்!

— புதுவை இரத்தினதுரை

Appropriate Technology

121, POINT-PEL
NALLUR, MADRAS
No. — — —

இது தமிழ்ம் விடுதலைப் புலிகளின்,
 வெளியீட்டுப்பிரிவின் ஒரு வெளியீடு.